

prima instanță: A. Andronic
instanța de apel: N. Budăi, V. Efros, N. Simciuc,

DECIZIE

22 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii: Svetlana Filincova, Nicolae Craiu,
Oleg Sternioală, Mariana Pitic

examinând cererea de recurs declarată de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Marina Rusu împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ, repunerea în termen și obligarea achitării indemnizației pentru creșterea copilului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 04 aprilie 2016,

constată

La 23 februarie 2016, Marina Rusu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ, repunerea în termen și obligarea achitării indemnizației pentru creșterea copilului.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că prin ordinul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne nr. 655 ef din 26 decembrie 2007 a fost angajată în cadrul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale.

La 06 noiembrie 2009 s-a născut copilul Vladislav Rusu, fapt confirmat prin certificatul de naștere nr. NA-VI 0671502 din 01 decembrie 2009.

Prin ordinul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne nr. 183 ef din 24 decembrie 2009 i-a fost acordat concediu pentru îngrijirea copilului, pentru perioada 21 decembrie 2009 – 06 noiembrie 2012.

Afirmă reclamanta că la 22 ianuarie 2016, a depus cerere prealabilă în adresa Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, prin care a solicitat calcularea și achitarea indemnizației prevăzute de Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, însă prin răspunsul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne din 19 februarie 2016 i-a fost respinsă cererea prealabilă, din motivul omiterii termenului de 12 luni prevăzut de art. 27 alin. (1) al Legii nr. 289 din 22 iulie 2004.

La 22 ianuarie 2016, Marina Rusu a depus cerere prealabilă în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale, prin care a solicitat calcularea și achitarea indemnizațiilor prevăzute de Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale. Prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. R-11/16 din 19 februarie 2016, i-a fost respinsă cererea, deoarece colaboratorilor de poliție nu li se calculează contribuții individuale în bugetul asigurărilor sociale de stat și respectiv nu întrunesc stagiul necesar de cotizare și nu sunt persoane asigurate.

Consideră Marina Rusu că prin refuzul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne se încalcă dreptul său de a primi indemnizația pentru creșterea copilului.

De asemenea reclamanta menționează că indemnizația solicitată nu a fost achitată din vina angajatorului și consideră că în această situație urma a fi aplicate prevederile art. 27 alin. (3) din Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

Susține că conform art. 124 alin. (2) din Codul muncii și art. 18 din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, ea beneficiază și de indemnizație pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani.

Conform art. 2 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489-XIV din 08 iulie 1999, dreptul la asigurări sociale este garantat de stat și se exercită, în condițiile legii, prin sistemul public de asigurări sociale, iar conform art. 4 din aceeași Lege, în sistemul public sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii, persoana care desfășoară activitate pe bază de contract individual de muncă.

Invocă că Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne face parte din autoritățile executate, iar din acest considerent situația sa cade și sub incidența art. 4 alin. (1) pct. 2) din Legea privind sistemul public de asigurări sociale, conform căruia în sistemul public sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii, persoanele care sunt numite la nivelul autorității executive.

Consideră că prin acțiunile sale ilegale, pârâtul i-a lezat dreptul la proprietate garantat de art. 46 din Constituția RM, ceea ce constituie și o violare a prevederilor

art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și a art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, îmbinat cu art. 14 din Convenție.

Solicită Marina Rusu repunerea în termenul de adresare în judecată, recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne nt. 19/7-R-11/16 din 19 februarie 2016, obligarea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne de a-i achita indemnizația pentru creșterea copilului, pentru perioada 21 decembrie 2009- 06 noiembrie 2012, în mărime de 25 % din venitul mediu lunar în sumă de 21 183 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 31 martie 2016 acțiunea a fost admisă, fiind recunoscut ilegal răspunsul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne nt. 19/7-R-11/16 din 19 februarie 2016, a fost încasat din contul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul Marinei Rusu indemnizația pentru creșterea copilului, pentru perioada 21 decembrie 2009- 06 noiembrie 2012, în mărime de 25 % din venitul mediu lunar în sumă de 21 183 lei (f.d. 29, 31-36).

Prin încheierea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 15 aprilie 2016 a fost corectată eroarea strecurată în partea introductivă a hotărârii primei instanței cu privire la data emiterii hotărârii prin înlocuirea datei de „31 martie 2016” cu data de „04 aprilie 2016” (f.d. 39-40).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, fiind menținută hotărârea primei instanțe (f.d.68-78).

La 19 august 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f.d. 76).

La 15 septembrie 2016, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne a declarat recurs, împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea actului judecătoresc contestat și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 15 septembrie 2016, este depus în termen, deoarece la materialele pricinii nu există dovada recepționării de către recurent a copiei deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne a invocat că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei. Astfel recurentul susține că intimata a omis termen de prescripție de a solicita încasarea indemnizației pentru creșterea copilului, deoarece copilul a fost născut la 06 noiembrie 2009, însă Marina Rusu solicită achitarea indemnizației în anul 2016. În această situație recurentul consideră că Marina Rusu nu poate solicita achitarea

indemnizației, deoarece conform art. 27 alin. (1) din Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, indemnizația de asigurări sociale poate fi solicitată, în bază de acte justificative, în termen de 12 luni calculat de la data îndeplinirii condițiilor de stabilire a acestei indemnizații, iar ajutorul de deces – din ziua următoare zilei de deces. Indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani solicitată după 12 luni de la data nașterii copilului se stabilește retroactiv, dar nu mai mult decât pentru 12 luni premergătoare datei solicitării, dacă solicitarea a avut loc până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 05 octombrie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Marinei Rusu cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței

Până la examinarea pricinii, Marina Rusu nu a depus referință la cererea de recurs declarată de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 23 noiembrie 2016, recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne a fost considerat admisibil.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 23 decembrie 2016 a fost ridicată de la examinarea pricina civilă și expediată la Curtea de Apel Chișinău pentru corectarea erorii privitor la data emiterii hotărârii primei instanțe (f.d. 91-94).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2017 a fost corectată eroarea strecurată în decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016 prin înlocuirea în dispozitivul deciziei data emiterii hotărârii „31 martie 2016” cu „04 aprilie 2016” (f.d. 99-100).

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecând recursul declarat în limitele invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din materialele pricinii rezultă că prin ordinul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne nr. 655 ef din 26 decembrie 2007, Rusu Marina a fost angajată în calitate de specialist al secției învățământ a

Centrului Republican de Instruire a Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale.

Potrivit buletinului de identitate, la 24 octombrie 2008, Rusu Marina a încheiat căsătoria cu Anatolie Rusu (f.d. 6).

La 06 noiembrie 2009 s-a născut copilul Vladislav Rusu, fapt confirmat prin certificatul de naștere nr. NA-VI 0671502 din 01 decembrie 2009. (f.d. 11).

Prin ordinul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne nr. 183 ef din 24 decembrie 2009, Marinei Rusu i-a fost acordat concediu pentru îngrijirea copilului, pentru perioada 21 decembrie 2009 – 06 noiembrie 2012 (f.d. 13).

La 22 ianuarie 2016, Rusu Marina a depus cerere în adresa Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, prin care a solicitat calcularea și achitarea indemnizației prevăzute de Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale (f.d. 8).

Prin răspunsul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne nr. 19/7-R-11/16 din 19 februarie 2016, cererea prealabilă a fost respinsă, din motiv omiterii termenului de 12 luni prevăzut de art. 27 alin. (1) al Legii nr. 289 din 22 iulie 2004 (f.d. 10).

La 23 februarie 2016, Marina Rusu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ, repunerea în termen și obligarea achitării indemnizației pentru creșterea copilului.

Fiind investită cu examinarea prezentei pricini, prima instanță prin hotărârea din 04 aprilie 2016 a admis acțiunea.

Instanța de apel, prin decizia din 30 iunie 2016 a respins apelul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne și a menținut hotărârea primei instanțe.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră concluziile instanțelor de judecată întemeiate, rezultate din aprecierea corespunzătoare a circumstanțelor pricinii și aplicarea corectă a normelor de drept material.

Conform prevederilor art. 49 alin. (1) și (2) din Constituția RM statul facilitează, prin măsuri economice și prin alte măsuri, formarea familiei și îndeplinirea obligațiilor ce îi revin. Statul ocrotește maternitatea, copiii și tinerii, stimulând dezvoltarea instituțiilor necesare.

Potrivit dispozițiilor art. 1 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489-XIV din 08 iulie 1999, indemnizația de maternitate este definită ca o formă de protecție socială ce constă dintr-o sumă de bani acordată prin sistemul public de asigurări sociale femeilor asigurate, precum și celor care au încetat plata contribuției de asigurări sociale în condițiile prevăzute de lege, în caz de naștere a copilului.

Iar dispozițiile art. 2 din legea menționată prevăd că dreptul la asigurări sociale este garantat de stat și se exercită, în condițiile legii, prin sistemul public de asigurări sociale.

Reieșind din dispozițiile art. 123 Codul muncii, concediul medical plătit se acordă tuturor salariaților și ucenicilor în baza certificatului medical eliberat potrivit legislației în vigoare. Modul de stabilire, calculare și achitare a indemnizațiilor din bugetul asigurărilor sociale de stat în legătură cu concediul medical este prevăzut de legislația în vigoare.

Conform art.5 alin.(1) lit. f) din Legea nr. 289 din 22 iulie 2004, privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, asigurații din sistemul public de asigurări sociale au dreptul la indemnizație pentru creșterea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani.

Conform art.18 alin.(1) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, asiguratul care se află în concediul pentru îngrijirea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani la toate unitățile în care desfășoară activități are dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului de la data acordării concediului și pînă la vârsta de 3 ani a copilului. Cuantumul indemnizației lunare pentru creșterea copilului, constituie 30% din baza de calcul stabilită conform art.7 alin.(1), baza de calcul a indemnizațiilor de asigurări sociale o constituie venitul mediu lunar realizat în ultimele 6 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, or, baza de calcul al indemnizației de maternitate acordate angajatului o constituie venitul mediu lunar.

Conform prevederilor art. 124 alin.(1) și (2) Codul muncii, femeilor salariate și ucenicilor, precum și soțiilor aflate la întreținerea salariaților, li se acordă un concediu de maternitate ce include concediul prenatal cu o durată de 70 de zile calendaristice și concediul postnatal cu o durată de 56 de zile calendaristice, plătindu-li-se pentru această perioadă indemnizații în modul prevăzut la art.123 alin.(2). În baza unei cereri scrise, persoanelor indicate la alin.(1), după expirarea concediului de maternitate, li se acordă un concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vârsta de 3 ani, cu achitarea indemnizației din bugetul asigurărilor sociale de stat.

La fel, pct. 6 al Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizației pentru incapacitatea temporară de muncă și altor prestații de asigurări sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 108 din 03 februarie 2005, statuează că stabilirea, calcularea și plata indemnizațiilor se efectuează de către entitatea în care își desfășoară activitatea de bază angajatul (unde se păstrează carnetul de muncă) prin contract individual de muncă.

Totodată pct. 21 al aceluiași Regulament stipulează că în cazul acordării concediului pentru sarcină și lăuzie în perioada concediului pentru îngrijirea copilului pînă la vârsta de 3 ani, persoana îndreptățită va beneficia de ambele indemnizații (de maternitate și de îngrijirea copilului pînă la vârsta de 3 ani).

Raportând la caz prevederile enunțate în coroborare cu împrejurările stabilite, instanța de recurs conchide că Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale eronat a interpretat normele de drept în vigoare, refuzând în acest sens solicitarea Marinei Rusu cu privire la calcularea indemnizației pentru concediu parțial plătit pentru întreținerea/îngrijirea fiului Rusu Vladislav reieșind din venitul mediu lunar realizat de ea în ultimele 6 luni calendaristice anterioare lunii în care s-a produs evenimentul, pe motiv că ultima nu poate fi considerată ca persoană asigurată.

Or, conform art. 30 din Legea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 93 din 05 aprilie 2007, colaboratorii Serviciului sînt supuși asigurării obligatorii de stat în condițiile și în modul stabilite de legislație.

Prin urmare, Marina Rusu, avînd statut special de colaborator a serviciului, se bucură de dreptul la valorificarea pretențiilor sale prevăzute de prevederile legale sus menționate.

În caz contrar se va încălca principiul egalității în drepturi și admiterea unei discriminări a acesteia ca persoană ce beneficiază de indemnizații pe linia asistenței sociale.

Sub acest aspect se constată a fi întemeiată cerința Marinei Rusu cu privire la stabilirea și achitarea indemnizației lunare pentru concediul parțial plătit pentru întreținerea/îngrijirea fiului Rusu Vladislav.

Astfel, Colegiul constată că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, în esența lor sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă conform cerințelor art. 130 CPC.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiat argumentul recurentului că intimata a omis termen de prescripție de a solicita încasarea indemnizației pentru creșterea copilului, deoarece copilul a fost născut la 06 noiembrie 2009, însă Marina Rusu solicită achitarea indemnizației în anul 2016, or conform art. 27 alin. (3) din Lege privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004, indemnizația neplătită la timp din vina organului care o stabilește sau o plătește se achită fără nici o limită în termen.

Suplimentar cu referire la argumentul invocat, instanța de recurs menționează că Marina Rusu la 17 decembrie 2009 a depus raport în adresa Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale prin care a solicitat să-i fie acordat concediul pentru îngrijirea copilului începînd cu 21 decembrie 2009 pe un termen de 3 ani.

Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale prin ordinul nr. 183 ef din 24 decembrie 2009, i-a acordat Marinei Rusu concediu pentru îngrijirea copilului, pentru perioada 21 decembrie 2009 – 06 noiembrie 2012, însă contrar prevederilor art. art. 124 alin. (2) Codul muncii nu a acordat un concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vârsta de 3 ani, cu achitarea indemnizației.

Astfel Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nu au ținut cont că la momentul survenirii riscului asigurat avea obligația de a stabili, calcula și achita Marinei Rusu indemnizația pentru întreținerea/îngrijire a copilului pînă la vârsta de 3 ani în condițiile prevăzute de legislația în vigoare, iar refuzul recurentului în acest sens este neîntemeiat.

Refuzînd achitarea indemnizației pentru întreținerea/îngrijire a copilului, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, contrar prevederilor art.16 din Constituția Republicii Moldova, încălcă principiul egalității în drepturi și aplică un tratament diferențiat, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă.

Instanța de recurs indică că o diferență de tratament este discriminatorie dacă îi lipsește justificarea obiectivă și rezonabilă, adică dacă nu urmărește un scop legitim sau dacă nu există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit.

Prin urmare, instanța de recurs reiterează faptul că neacordarea indemnizației pentru întreținerea/îngrijire a copilului încalcă dreptul intimitei Marina Rusu stipulat în art. 47 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova. În asemenea circumstanțe, Colegiul consideră că instanțele corect au admis acțiunea și au încasat din contul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale în beneficiul Marinei Rusu plățile prevăzute la art.124 alin.(2) Codul muncii.

Alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei și urmează a fi respins, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Din considerentele menționate și având în vedere că hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel sunt legale și întemeiate, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul cu menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016 și hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 04 aprilie 2016 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Marina Rusu împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ, repunerea în termen și obligarea achitării indemnizației pentru creșterea copilului.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecătorul:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

Mariana Pitic